

Graham Potter under en träningsmatch i Marbella i förberedelserna inför Europa League.

Harry Potter med magiska krafter, om man får tro fansen, och har fört upp laget till Allsvenskan, vunnit Svenska Cupen och nått så stora framgångar i Europa League att världsmedia nu köar för att få berätta framgångssagan.

Allt medan alla pratar om en unik ledarstil. Skulle han vilja och hinna skulle han kunna få föreläsa för svenska företag mest varje dag.

Hade någon sagt det till honom när han för första gången satte sina 44:or på svensk mark på Östersunds flygplats en svinkall januaridag 2011 hade han skakat på huvudet.

Något han i och för sig gjorde ändå. Det var som att kliva in i en frysbox med trasigt lyse och där

förväntades han skapa ett fotbollsintresse i en stad som kallas Vinterstaden.

Han ler:

»Ärligt talat, jag tror inte det är så stor skillnad på att leda ett företag och ett fotbollslag, inte ur ledarskapsperspektiv. Kontexten är annorlunda men principerna desamma. Många grupper, i samhället eller i fotbollslag, är talangfulla och borde vara bättre än vad de är. Men

»För att utveckla spelarna i laget, eller kollegorna i ett företag, måste man utveckla dem psykologiskt.«

det är något i organisationen som gör att de inte presterar. Fel i miljön? I gruppsammansättningen? På ledarna?»

Han har dagen innan sett sitt lag spela oavgjort i en träningsmatch, 3-3, mot ryska Lokomotiv Moskva på Marbella Stadium i Spanien.

HANS ANALYS AV matchen, där vi sitter på hotellet, säger mycket om ledarskapet.

»Vi gjorde mycket bra. Det är det vi ska fokusera på. Tyvärr släppte vi in några enkla mål. Men det är sånt som händer. För att utveckla spelarna i mitt lag, eller kollegorna i ett företag, måste man utveckla dem psykologiskt. Sambandet är viktigt oavsett om du pratar om arbetare på H&M eller Swedbank eller spelare i Östersunds FK eller i FC Barcelona«, förklarar han.

Han tystnar ett par sekunder och slår sedan fast:

»För mig är det just det, att utveckla spelarna både i fotboll och som människor, som är utmaningen med ledarskap.«

Han är en udda fågel i svensk idrott och har på sätt och vis alltid varit lite udda.

»Pappa jobbade på industri, mamma tog hand om mig och min bror och hade alla möjliga extrajobb. Mina far- och morföräldrar bodde alldeles intill. Vi var en tajt familj.«

»Jag satsade allt på fotbollen men en dag, när jag var 24 år, insåg jag att jag knappt orkade mer än skumma igenom den enklaste kvällstidning. Det var som att hjärnan inte utvecklades när jag bara spelade fotboll. Då bestämde jag mig för att jag behövde träna hjärnan också.«

Sagt och gjort.

Han sökte in på Open University och läste på distans. Först en examen i Social Sciences och senare en Master i Leadership and Emotional Intelligence.

På bussen till bortamatcherna plöjde han böcker om amerikansk politik eller ledarskapsteorier. Lagkompisarna stirrade. Hallå! Varför då? Det räcker väl att kunna slå inlägg!

»Jag önskar att jag kunde säga att jag hade en plan med min examen men jag hade inte det. Jag ville bara utvecklas som människa«, minns han.

ALLA BÖCKERNA, alla tränare han själv mött, matteläraren Mr Shaw och allt annat som hänt i det som vi brukar kalla livet plockar han från och skapar *Ledaren Graham Potter*.

»Gör vi inte alla det? Plockar lite här och där och försöker bli den vi är. Jag gick olika tränarutbildningar också i England. Jag minns dem som ganska oinspirerande. Jag var nog inte redo egentligen. De första ledaruppdrag jag hade, som utvecklingschef för fotbollen på University of Hull, kändes inte bra. Jag var obehövlig. Bara det att jag inte är typen som tycker det känns naturligt att stå och prata för folk.«

Men han lärde av det också.

»I min ledarstil ingår att skapa en miljö där människor utmanas. Det kräver att man inser att vi är olika. Jag tycker det är viktigt att vara respektfull, vi pratar ändå om människor med egna karriärer och viljor. Först då blir det en trygg miljö«, säger han.

Han betonar flera gånger att en grupp i samhället och ett fotbollslag fungerar på ungefär samma sätt.

»Inte minst gör vi misstag. Hela tiden. En fotbollsmatch är 90 minuter fyllda av misstag. Då är det viktigt att inte kritisera och skapa en rädsla. Det är tyvärr ganska vanligt i idrotten,

säkert i en del andra organisationer också. Jag vill inte hänga ut en spelare och säga att vi förlorade för att du missade en markering. För misstagen kommer att komma. Igen och igen. Vi måste därför använda våra misstag för att bli bättre. Jag vill få människor att växa, att känna delaktighet i det vi gör. I stället för att kritisera försöker jag visa vad vi kan lära.«

Men feedback är svårt att ge och ännu svårare att ta.

Det vet alla som lett eller blivit ledade.

»Man måste känna in vad det är

för människa man har att göra med. Jag tror att jag är rätt ärlig i sådana situationer. Förklarar jag tydligt varför jag ger feedback, att det är för att hjälpa både spelaren och klubben, brukar det inte vara några problem. Jag har nog aldrig upplevt att någon blivit arg på mig. Det handlar i grunden om att jag sätter rammar och förklarar varför jag säger det jag säger. De ramarna är viktiga. Alla människor som vill utvecklas måste få feedback.«

Han konstaterar att det alltid låter så enkelt när experter i tv efteråt

»I min ledarstil ingår att skapa en miljö där människor utmanas. Det kräver att man inser att vi är olika.«

GRAHAM POTTER

Gör: Manager för Östersunds FK.
Ålder: 42 år.
Familj: Fru Rachel och tre barn (en sjuårig pojke och två tvillingflickor på två år).
Karriär: Spelare i tretton år. Examen i Social Sciences på Open University och senare en Master i Leadership and Emotional Intelligence.
Aktuell: Blev Årets ledare på Idrottsgalan.